

2. V prípade odpovede na prvú otázku v tom zmysle, že existujú okolnosti, v rámci ktorých zdaniteľná osoba nie je oprávnená na takéto konanie (alebo nie je oprávnená na takéto konanie v určitom rozsahu), za akých okolností takéto situácia nastane, a najmä aký je vzťah medzi dvoma plneniami vedúcimi k vzniku takýchto okolností?
3. Má na odpovede na prvú a druhú otázku vplyv to, či zaobchádzanie s jedným plnením podľa vnútroštátneho práva je alebo nie je v súlade so šiestou smernicou o DPH?

(<sup>1</sup>) Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. EÚ L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23).

#### Žaloba podaná 20. decembra 2012 — Európska komisia/ Talianska republika

(Vec C-596/12)

(2013/C 71/13)

Jazyk konania: taliančina

#### Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Enegren, a C. Cattabriga, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

#### Návrhy žalobkyne

- rozhodnúť, že Talianska republika tým, že vylúčila kategóriu „dirigenti“ (riadiaci pracovníci) z pôsobnosti postupu mobility podľa článku 4 zákona č. 223/1991 v spojení s článkom 24 tohto zákona, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 1 ods. 1 a 2 smernice Rady 98/59/ES z 20. júla 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania,
- zaviazať Taliansku republiku na náhradu trov konania.

#### Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia sa domnieva, že Talianska republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 1 ods. 1 a 2, smernice

98/59/ES, tým, že vylúčila kategóriu „dirigenti“ (riadiaci pracovníci) z pôsobnosti postupu mobility podľa článku 4 zákona č. 223/1991 v spojení s článkom 24 tohto zákona.

Táto smernica upravuje jednak postup informovania a porady so zástupcami zamestnancov, ktorý je zamestnávateľ povinný dodržiavať v prípade, že zamýšľa uskutočniť hromadné prepúšťanie, a jednak aj samotné hromadné prepúšťanie.

Tieto postupy sa uplatňujú na základe článku 1 ods. 1 a 2 smernice na prepúšťania uskutočnené zamestnávateľom z jedného alebo viacerých dôvodov, ktoré sa nevzťahujú na jednotlivých príslušných zamestnancov, ak je počet prepustení vyšší než určitý prah stanovený v pomere k počtu zamestnancov podniku. Na účely výpočtu počtu zamestnancov podniku, ako aj počtu uskutočnených prepustení, sa zohľadňujú všetci zamestnanci nezávisle od ich kvalifikácie a funkcie, s výnimkou zamestnancov zamestnaných na dobu určitú, štátnych zamestnancov a posádok námorných plavidiel.

Pri vykonávaní smernice 98/59/ES taliansky zákonodarca vylúčil z pôsobnosti postupu informovania a porady zakotveného pre prípad hromadného prepúšťania kategóriu riadiacich pracovníkov, hoci táto kategória spadá pod pojem zamestnanec v zmysle talianskeho občianskeho zákonníka. Nielenže je toto vylúčenie v rozpore so všeobecnou pôsobnosťou smernice, ale je aj úplne neodôvodnené. Kategória riadiaci pracovníci je totiž v talianskom práve veľmi široká a zahŕňa aj zamestnancov, ktorí nemajú osobitné riadiace právomoci v rámci podniku a ktorí sú kvalifikovaní ako „riadiaci pracovníci“ výlučne na základe skutočnosti, že majú vysokú odbornú kvalifikáciu.

#### Odvolaie podané 20. decembra 2012: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 10. októbra 2012 vo veci T-150/09, Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd/Rada Európskej únie

(Vec C-601/12 P)

(2013/C 71/14)

Jazyk konania: angličtina

#### Účastníci konania

Odvolaiteľka: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (v zastúpení: F. Graafsma, J. Cornelis, advocation)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Európska komisia, Európsky inštitút pre priemyselné spojovacie materiály AISBL (EIFI)

### Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 10. októbra 2012 vo veci T-150/09, Ningbo Yonghong Fasteners Co., Ltd./Rada, ktorým Všeobecný súd zamietol návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 91/2009 z 26. januára 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike <sup>(1)</sup>,
- zrušiť nariadenie Rady (ES) č. 91/2009 z 26. januára 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, v rozsahu, v akom sa týka odvolateľky, a
- zaviazať Radu Európskej únie na náhradu trov konania, ktoré odvolateľka vynaložila v konaní o tomto odvolaní, ako aj v konaní pred Všeobecným súdom vo veci T-150/09.

### Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka tvrdí, že zistenia Všeobecného súdu týkajúce sa prvého žalobného dôvodu odvolateľky v konaní pred Všeobecným súdom sa zakladajú na niekoľkých nesprávnych právnych posúdeniach, ako aj na skreslení dôkazov. Odvolateľka preto tvrdí, že napadnutý rozsudok treba zrušiť. Odvolateľka okrem toho tvrdí, že skutočnosti, z ktorých vychádza prvý žalobný dôvod, boli dostatočne preukázané, takže Súdny dvor môže o tomto dôvode rozhodnúť. Odvolateľka spochybňuje iba zistenia Všeobecného súdu týkajúce sa (pôvodného) prvého žalobného dôvodu, a to na základe troch odvolacích dôvodov.

Po prvé uplatnenie kritéria „iba vierohodného predpokladu“, v dôsledku ktorého sa trojmesačná lehota stanovená v druhom pododseku článku 2 ods. 7 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 384/96 <sup>(2)</sup> z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (ďalej len „základné nariadenie“), údajne nepoužije, robí túto trojmesačnú lehotu bezvýznamnou. Z toho vyplýva, že v napadnutom rozsudku bol výklad druhého pododseku článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia poskytnutý spôsobom, ktorý je právne neprijateľný, keďže súd nemôže poskytnúť výklad, ktorý by viedol k nadbytočnosti alebo neuplatniteľnosti celých ustanovení alebo ich odsekov.

Po druhé tým, že sa v napadnutom rozsudku uplatnilo v rámci skúmania právnych dôsledkov nedodržania procesných lehôt nesprávne kritérium, bolo na odvolateľku prenesené neprimerané dôkazné bremeno. Ak by sa v napadnutom rozsudku uplatnilo správne kritérium, tak ako Všeobecný súd stanovil v predchádzajúcich veciach, tento súd by konštatoval, že nedodržanie procesnej lehoty odôvodňuje zrušenie napadnutého nariadenia.

Napokon Všeobecný súd tým, že dospel k tomuto záveru, skreslil dôkazy a skutočnosti, ktoré mu boli predložené.

<sup>(1)</sup> Ú. v. EÚ L 29, s. 1.

<sup>(2)</sup> Ú. v. ES L 56, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45.

### Odvolanie podané 31. decembra 2012: Jean-François Giordano proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 7. novembra 2012 vo veci T-114/11, Giordano/Komisia

(Vec C-611/12 P)

(2013/C 71/15)

Jazyk konania: francúzština

### Účastníci konania

Odvolateľ: Jean-François Giordano (v zastúpení: D. Rigeade a A. Scheuer, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

### Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok zo 7. novembra 2012 vydaný Všeobecným súdom Európskej únie vo veci T-114/11.

V dôsledku toho:

- určiť, že vydaním nariadenia Komisie Európskych spoločenstiev (ES) č. 530/2008 z 12. júna 2008 <sup>(1)</sup> vznikla Jean-Françoisovi Giordanovi škoda,
- zaviazať Komisiu, aby Jean-Françoisovi Giordanovi zaplatila sumu vo výške päťsto štyridsaťdva tisíc päťsto deväťdesiatštyri eur (542 594 EUR) ako náhradu škody spolu s úrokom v zákonnej sadzbe a s kapitalizáciou uvedeného úroku,
- zaviazať Komisiu na náhradu všetkých trov konania.

### Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza šesť dôvodov.

Po prvé sa domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď zastával názor, že uplatňovaná škoda nie je skutočná a